COLL. PECCATORIS.
SYNON YSIDORI.
DAV. PAFFROED
1491.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

~~80.~~ 170
g.62

CA. 468

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Incipit colloquiū pctōꝛis ⁊ crucifixi Jeſu chriſti

Peccator.

Gnoſce rogo beniſſime dn̄e ieſu xp̄e ĩdigniſſimo
et ĩfelici tecū atq̧ de te aliquātulū volēti loq̇ ſer
uo. Crucifixꝰ Quis enī es tu?
Peccatoꝛ Homo pccōꝛ q̇ in diuerſoꝝ pec/
catoꝝ miſerias ac feditates/infelix āc p̄ceps rui
in eternas miſerias triſticiaſq̧ decurſo vite pn̄tis articulo/mul
to ĩfeliciꝰ ruiturꝰ Crucifixus Hanc ruinā hoꝛrēdā ne time
as. ſi tm̄ de pccīs ꝯmiſſis ꝟe volueris penitē. ⁊ a pccīs de cetẽo
abſtinere. Ego nāq̧ delicioſiſſimꝰ mea btitudīe deſcēdi a regali
ſolio ſublimis glĩe mee/in ĩmēſos dolores q̂s ſpōtanee in carne
in mēte/in mēbꝛis ⁊ ſenſibꝰ ſuſtinui. vt te ab eterna triſticia ĩfer
ni liberarē/atq̧ ꝑpetuā celi leticiā donarē. De tuis itaq̧ ne du/
bites offenſis obliuiſcar ego oīm. dūmodo tu malaꝝ volūtatū
et male ꝯſuetudīs obliuiſci velis. Obliuiſcar inquā. ⁊ delebo ĩ/
iq̇tatē tuā. ⁊ quātū diſtat oꝛtꝰ ab occidēte lōge faciā a te ⁊ a pctō
tuo mūdabo te. nec deſinā/donec ſummū illud ĩpleuero: vt vbi
habūdauit. pccm̄ ſupͣhabundet ⁊ grā. Uolo āt amari/volo de
me ſperari/volo cū gemitibꝰ oꝛari ⁊ lachrimis. nl'la melodia mi
hi ſuauioꝛ ē Peccatoꝛ O crucifixe ieſu/ſcio q2 carioꝛ ſum
tibi ego/q̄z mihi ipi. Tibi enī ſp ſum carꝰ q̇ vt ſcriptū eſt/diligis
oīa q̄ ſunt. ⁊ nihil odiſti eoꝝ q̄ feciſti. At non vt tibi ſp/ſic ⁊ ſibi
met carꝰ ē hō. q2 q̇ diligit iniq̇tatē/odit aīam ſuā Crucifixus
Hoc ꝯtinuis doloꝛibꝰ toticruꝰcifixe vite mee oñdi. Siquidem
crucē paſſionis mee in vtero mr̄is accepi/⁊ ꝯtinuo ipam baiula
ui coꝛde/⁊ eā firmaui multa auſteritate in coꝛpe. Uñ ad oſten/
dendā immenſitatē doloꝝ aīe mee/inſtanti finali paſſione mea
omnibꝰ mēbꝛis meis ſanguinē ſudare volui. ⁊ illud qd̓ latuit in
tra mee crucifixionis ſecretū/ab vtero matris mee: ſignis ſenſi/
bilibꝰ/meis fidelibus reuelare. quod maxime imminente moꝛ/
tis mee tranſitu decens fuit. Peccatoꝛ Attende bo/

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

ne ihesu in ſudore iſto ſanguineo/quo tinctus ⁊ rubricatus oībus mēbris tuis fuiſti ꝙ benedicta aīa tua tota paſſa fuit. qꝛ ipa eſt in qualibet pte corpis tota/⁊ etiā ipius corpis vita. Sꝫ indica mihi quid repoſcis a me/pro tanto dolore/pro me continue portato?

Crucifixus. Solum me rediligere Idcirco nanqꝫ ſuſtinui meam paſſionem vt emerem tuam dilectionem

Peccator Plane digniſſim reus ꝗameris. qꝛ bonus es in te. Et nemo bonus niſi ſolus deus. Et qꝛ dominus es liberās a dyaboli poteſtate ⁊ ſeruitute. Et qꝛ de9 es peccata dimittens: que nemo dimittit niſi ſolus deus. Et qꝛ diligentes te diligis. Unde dicis. Ego diligentes me diligo. Et qꝛ exaudis rogantes. Unde dicit quidam. Dilexi/quoniam exaudiet dominus. Tu quoqꝫ vt fax charitatis in mundum veniens/pro incenſione ⁊ inflammatione frigidoꝝ ⁊ tepidorū/dixiſti. Ego veni vt vitam habeant. ſcilicet gratie in preſenti. ⁊ habundātius habeant ſcilicet glorie in futuro.

Crucifixus. Certe nihil eſt quod ſic accendat ignem diuinum in corde tuo/ꝙ iugis conſideratio ⁊ ruminatio huius verbi mei Ego veni vt vitam habeant ⁊ habundantius habeant Et illius huic ſimilis. Sic deus dilexit mundū vt filium ſuum vnigenitum daret.

Peccator. Uere miſer ⁊ miſerabilis eſt/in cuius corde ignis amoris non accenditur: cum conſiderat iſta in quibus ſumme apparuit charitas dei. Sed o vnigenite dei/ non patiaris cor meum tam graui gellicidio conſtrictum quin potius te miſerante/in recordatione iſtorum verborum tuorum/ad inſtar niuis ad ſolem feruidum liquefactus dicere poſſim cum regio ꝓpheta. Factum eſt cor meum tanqꝫ cera liqueſcens

Crucifixus. Sumebat humana impietas ante paſſionē meā occaſionem ingratitudinis. Dicebat enim homo creatus/ ſed nondum redemptus. Non amplius teneor deo ꝙ cetere creature Dixit enim ⁊ factus ſum. Non plus in me ꝙ in aliquo brutorum animalium laborauit. Sed iam obſtructum eſt os loq̄ntium iniqua. ⁊ iam non eſt ingratitudini locus. Plus em̄ laboraui in ſola redemptione hominis/ꝙ in tota mundi fabrica. Factus namqꝫ de domino ſeruus. de diuite pauper. de immortali mortalis. de verbo caro. de filio dei filius hominis. ſuſtinui obprobria exprobrantium. paſſus ſum inſidiatores in factis. con-

tradictores in verbis. illuſores iu anguſtijs. neceſſitates carnis
horrorem mortis. ignominiam crucis. Peccator O
q̄ꝫ ſtupenda dilectio Quid retribuam domino pro omnibꝰ do-
loribus ſuis. Crucifixus Si recolas quanta ſuſtinu
erim pro te dominus maieſtatis / filiꝰ dei ⁊ ſi milies te dare poſ
ſes ad mortem: non ſufficeres tamen ad paria reſpondere. Eſti
matio nāqꝫ tanti beneficij / compenſationis vicem non recipit.
Peccator. Ut ſcias quantum debeo tibi domino
glorie / qui pro me animā tuam in morte concluſiſti / vt beatitu-
dine fruerer quā nec oculus vidit / nec auris audiuit. enumera
mihi obſecro rationes que tam anguſtioſiſſi mam penam conti
nue in anima tua ſanctiſſima cauſabant. Dixiſti em̄ iam ꝙ in v
tero benedicte matris / crucem tue paſſionis accepiſti. eamqꝫ cō
tinue in anima tua ſanctiſſima cauſabant. Dixiſti em̄ iam ꝙ in
vtero benedicte matris / crucem tue paſſionis accepiſti eāqꝫ cō-
tinue portaſti Crucifixus Ut valeas per dilectionē
et compaſſionem eſſe acceptum dei holocauſtum / totum igne
charitatis incenſum. conſumptis ⁊ deuoratis omni rubigine ⁊
ſcoria peccati: cōſidera diligēter corde viuaci ꝙ ego duplr̄ mar-
tirium paſſus ſum Unuz in corpore. Aliud in aīa ſiue in ſpiri-
tu meo ¶ Circa martirium meum corporale attende / ꝙ
nunq̄ꝫ fuit alicuius martiris paſſio tam dura / tam penalis / que
potuerit mee paſſioni comparati / quod tibi probare volo ex au
ctoritate / ex ſigno / ex ratione ¶ Primo ex auctoritate
Nam ego ipſe exclamās de dolorum meoruz magnitudine dixi
O vos omnes qui tranſitis per viam / attendite ⁊ videte ſi eſt
dolor ſimilis ſicut dolor meus. quaſi dicerem non. ¶ Se-
cundo ex ſigno. Quia nunq̄ꝫ ſunt viſa tot ſigna in martirio al-
terius / quot in paſſione mea / duriciam ⁊ penalitatez eius oſtē
dētia. ſ. ꝙ ſol obſcuratꝰ ē. t̄ra mota ē ⁊c̄. acſi lamētoꝝ clamoribꝰ
ſēſuz pie ꝯpaſſioīs accipent. me dei filiū ī cruce deplorātes Non
em̄ ferre poteāt creatura īiuriā creatoris. In q̄ arguunt corda
maligna / q̄ nolūt ad ꝯpaſſionē ſcindi. nec de morte mea pietate
molliri ¶ Tercio ꝓbo tibi amaritudinē mee paſſioīs ex rōe
Qr mea ꝯplexio nobiliſſiā fuit / tū rōe īcorruptōis carnis tum
etiā ex qualitatum elementarium proportionabiliſſima vnione
vel permixtione. Ego enim carnem corruptā aſſumpſi in v̄gi-

ne/propter immunitatem omnis peccati originalis. id eſt inor-
dinate concupiſcentie. Tali aūt ꝯplexioni ꝯuenit ⁊ ſpecioſitas
pulchritudinis: ⁊ robur fortitudinis. Quia ergo quāto elemētoꝝ ⁊
q̄litatū ex q̇bus ꝯponit̄ ⁊ ꝯplectit̄ hō ꝓportionalior eſt vnio/ tā
to eorūdē difficilior ⁊ violētior ē diſſolutio. Hinc patet ꝙ mei
corporis ⁊ anime ſeꝑatio/ inter ceteras mortes penalior fuit. Ca-
ro quoqꝫ mea btiſſima/ quāto ab om̄i pcc̄i labe ſincerior fuit: tā-
to vtiqꝫ paſſibilior extitit ad tormenta. ¶ ¶ Circa martiriū
ꝟo meū ſpūale qd paſſus ſum in aīa ſcire debes ſicut tibi ꝑdixi/
ꝙ illud incepit in me cū primo ꝯcept⁹ in vtero mr̄is extiti/ ⁊ aīa
corpi īfuſa fuit/ ⁊ durauit abſqꝫ interuallo trigītatrib⁹ cū dimidio
annis. quouſqꝫ in cruce aīa a corpe ſeꝑabat̄. Et iō adhuc in vtēo
mr̄is ꝯſtitut⁹ martir fui. Nunqꝫ ergo vl̄ ad vnicū momentū abſ
qꝫ acerbiſſimo martirio mei ſpūs fui. Nā q̇cq̇d in nocte dn̄i ca-
piebar/ ⁊ in die ſequēti dn̄i occidebar paſſus ſuz illuſionis. vitu-
perationis. ꝯſpuitionis. ſpinee coronatōis. amare potationis
fellee. ꝯclauationis ⁊ extēſionis in cruce ⁊c. h totalr̄ ⁊ oīno nā-
tea ſciſſima aīā mea ſuſtinuit. Marie āt attēdere debes ꝙ exceſſi
uū obiectū doloꝝ meoꝝ fuerūt āguſtioſiſſima iacula ꝟgis bene
dicte mr̄is mee. q̄ reſpcū oīm doloꝝ meorū in charitate ꝑfcā q̄n
tum decebat ſtatum materne excellentie/ tm̄ doluit de oīb⁹ do-
loribus meis quātum dolere debuit talis mulier. Et oēs dolo-
res mr̄is mee ꝯtinue mentē meā ſagittabāt. Unde crux mater
na nouā crucem mihi tribuebat. ¶ ¶ Aliud obiectum conti
nui doloris mei fuerūt oīa martiria q̄ vnqꝫ fuerūt fcā vl̄ inferē
da aliq̇bus electis meis ꝓ me. Uñ in ꝟitate tibi dico ꝙ om̄s pe
nas illas q̄s ab Adam vſqꝫ ad nouiſſimū hoīem qui in fine ſecu
li naſcetur/ quilibet homo tā in corpe q̄ꝫ in aīa paſſur⁹ erat ⁊ erit
triſticias. tribulatōes. ꝑſecutiones. ⁊ miſerias. Has oēs ego ſp
patiebar in anima mea pleniſſime. ⁊ ex compaſſione plus me le-
debant ⁊ acriorem dolorem ingerebant/ q̄ꝫ cuilibet ſeorſum ſua
pena corporalis cum iam actualiter pateret̄. Et huius ſunt due
cauſe teſtimonium veritatis perhibentes. Una eſt. quia ego in
cetero ſpeculo mee diuinitatis omnia creata ⁊ creanda. preteri-
ta. preſentia. ⁊ futura. ſemper preſentialiter contemplabar. Et
ergo in primo inſtanti infuſionis anime mee in corpus/ incepi

ſemꝑ videre quſq; ſpiritū in cruce emiſiones oēs penas mihi fu
turas. ⁊ quicquid oēs electi ab origine mūdi vnq̄ paſſi fuerunt
et q̇ adhuc naſcituri erāt vſq; ad finē ſeculi pati deberēt. hoc to-
tū ego patiebar in inferioribus aīe mee viribꝰ. Et de quolibet
ſpēaliter magis ⁊ grauiꝰ torq̄bar in ſpiritu meo. q̄ q̇libet in ſuo
ꝓprio corꝑe tꝑe quo cruciebatᷣ ſeu patiebatᷣ. ¶ Alia cauſa que
tantā penā in ſpū meo cauſabat. erat ſuꝑfluēs amor. Nā amor
generat triſticiā ⁊ dolorē in ſpū. q2 de quāto amor tuꝰ erga me
fuerit intēſior ⁊ maior ꝑ tāto magis cruciatᷣ aīa tua ex mea paſ-
ſione ⁊ morte. Et q2 ego te ⁊ oēm hoīem ſꝑ plus incōꝑabiliter
amaui / q̄ aliq̇s ſeipm amare poſſit. iō maiorē in ſpū meo ſuſti-
nui penā de omi illo qd̄ vnq̄ aliq̇s in terris paſſus fuit. aut paſ
ſurꝰ erat ⁊ erit vſq; ad finē mūdi. Scis ꝙ cū paulꝰ ꝯſenſit neci ⁊
lapidationi ſtephani ⁊ ꝑſeq̄batᷣ xp̄ianos dixit illi. Saule q̇d me
ꝑſeq̄ris. Et tn̄ in ꝓpria ꝑſona me nō ꝑſeq̄batᷣ: ſed in ꝑſonis meo-
rum dilectoꝝ amicoꝝ. Quia q̇cq̇d meis amicis boni aut mali fit
mihi fit. Et hoc ꝓuenit ex maximo amore quē ad hoīes habeo.
Sic ergo ꝯſiderare potes ꝓpter q̇d paſſio mea excellebat in pe-
nis paſſiones oīm q̇ vnq̄ paſſi ſunt vel patientᷣ. q2 ego patiebar
in corꝑe ⁊ in aīa: ⁊ abſq; culpa ⁊ in natura delicata. ⁊ tanto tꝑe.
videlicet triginta q̄tuor ānis patiebar in ſpū meo ꝓprium mar
tirium ⁊ omnium electoꝝ. Laurētius vna nocte aſſatꝰ fuit in
craticula. Bartholomeꝰ vna die excoriatꝰ. Katherina vna ho-
ra rotata ⁊c. Hec oīa nūq̄ aliquē eorum tātū ledebāt in ꝓprio
corꝑe. ſicut me cruciabant in anima mea. trigintaquatuor ānis
Vn̄ yſa. Vere languores nr̄os ipſe tulit. ⁊ doloēs noſtros ip
ſe portauit. Et ideo nunq̄ ridere potui. ſed ſepius fleui. ⁊ appa-
rui quaſi. l. annorum / cum vix eſſem triginta annorum quod ac
cidit ꝓpter iuſticiam continuā quā inceſſanter portaui de paſſio
ne mea futura. ⁊ electoꝝ meoꝝ. quā ſꝑ clare ꝯſpexi. ⁊ penoſe ꝑtu
li in ymaginatiua vi. Unde ſepe ꝑ2 dicebam. Multi gemitus
mei. ⁊ cor meum merēs. Tibi quoq; vt compaſſione ⁊ dilectio
ne erga me mouearis / dico. Nī. defecit in dolore vita mea ⁊ an
ni mei in gemitibus. ¶ Peccator. ¶ O bone ihesu certe
ſicut audiui ⁊ intellexi. abyſſum anguſtiaꝝ ⁊ triſticiarū aīe tue
ſcīſſime doloꝝq; ⁊ paſſionū corꝑis tui. nulla mens ſufficienter

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

cogitare ſufficit. Sed queſtio ꝓfundiſſima animū meū pulſat. ꝙ
quō aīe tue bn̄dicte triſticia. pena aut dolor accidere poterat/ cū.
ip̄a ſꝑ in ſumma delectatione erat ex ꝯtemplatione diuinitatis
q̄ tā amabilis eſt ad ꝯtēplādū. ꝙ ſi dānati ī inferno ꝯtēplari poſ
ſent amabilē vultū dei ſicut bti ſpūs ī regno celoꝝ. a nullo dolo
re vl' triſticia poſſent torqueri. ſiue ex igne infernali. ſiue ex aſpec
tu demonum Crucifixus. Uerum eſt ꝙ pura ⁊ btā
aīā mea fuit glorificata q̄uis corpus meum eēt mortale. Aīa ei
mea ab inſtāti cōceptionis ſue. ⁊ poſtea ſꝑ/ etiam in cruce/ ⁊ in
limbo inferni ita glorioſa ⁊ in tāta leticia ⁊ delectatione ſm vi-
res ſuperiores fuit. ſicut hodie eſt in celo ſedens ad dexterā dei
patris. Sed in viribus inferioribus hoc eſt in ymaginatiua eſti
matiua ⁊ aliis viribus inferioribus/ fuit in continua ⁊ ꝑſeuerā
ti triſticia ⁊ dolore ex cauſis p̄dictis. Sed iſtud nō potuit eſſe ꝑ
naturā ꝙ in vna ⁊ eadē aīa ſimul ⁊ ſemel/ ſtarēt tāta leticia ⁊ tā
ta triſticia. ſ; erat miraculoſe. q: ſcd̄m curſum nature leticia et
delectatio expellūt triſticiā ⁊ dolorē. ⁊ nō pn̄t ſil' ſe ꝯpati ī eadē
aīa. Et vt iſta clariꝰ intelligere poſſis. ſcire te volo ꝙ fons ⁊ ori
go oīm doloꝝ meoꝝ/ fuit illa ſumma ⁊ ieffabilis diſpēſatio di-
uina q̄ ꝓhibitū fuit in me ne influxus glorie ⁊ fruitionis q̇ erāt
in viribus ſupioribus aīe mee. redūdarēt in inferiores. q: aliter
nullū dolorē ſenſiſſet. Sz q: iſte influxꝰ diſpenſabiliter in me ꝓ-
hibitus fuit. ideo ſimul ꝑfecte fruebar ſm vires ſupiores ⁊ ꝑfectē
patiebar/ ⁊ vehementiſſime affligebar ſm vires inferiores. Et
ſic miraculoſe paterna potētia ꝯiūxit ſummū dolorē/ ſumme ſu
auitati/ ⁊ ſummā ꝑtātem ſumme infirmitati. Quia ꝙ iſte influ
xus in me ꝓhibitus fuit vtiq; preter naturalē curſum fuit. Nā
naturale eſt ſm curſum nature ꝙ vires ſupiores redūdent in in
feriores. ⁊ inferiores imprimant in ſupiores. Et quāto iſta diſ-
penſatio mirabilior/ tāto in me acutior ⁊ intenſior fuit dolor.
Scias etiā ꝙ naturam meā ſeruaui in robore in paſſione mea
vſq; ad vltimum inſtās mortis. Ex q̇ ſequit ꝙ doloroſiꝰ paſſus
ſum. Peccator. Dignus plene ē morte/ q̇ tibi dn̄e ihū
recuſat viuere q̇ vitā tuā poſuiſti ꝓ nob. ⁊ viuēs mortuꝰ ē. qui
ad memoriam tue continue acerbiſſime paſſionis qui crucifi
xionē tuā non repſentās/ ſtigmata tua nō portat in corpe ſuo.

per aſpitatē penitētie. ⁊ in ara cordis ſui ſeipm̄ tibi nō crucifigit
ſibi crucem reprimendarum carnalium voluptatum faciendo.
Crucifixus Qui vult venire poſt me. abneget ſemet
ipſum ⁊ tollat crucem ſuam quotidie ⁊ ſequatur me. Pec
cator O iheſu dei virtus ⁊ dei ſapientia da mihi intellectū
ꝟborum illorum. Crucifixus. In his verbis meis/
tria ꝓpoſui homini rationali facto ad ymaginē dei ſcꝫ ſeruitutē
vilitatē/aſpitatē. In abnegatione ſui ſeruitus. in baiulatione
crucis/vilitas. in imitatione mei. aſpitas deſignat̄. Ut qui ꝑ in
obedietiā de ſtatu trine felicitatis ceciderat. humiliatus afflictō
ne trine miſerie ꝑ obedietiā reſurgat. Ceciderat em̄ a ſeipo a ſo-
cietate āgeloꝝ a viſione dei. Id ē a libertate. dignitate: beatitu/
dine. Audiat ergo cōſiliū meū vt abnegādo ſeipm̄. i. ꝓpriā volū
tatē. recuꝑet ſui libertatē. tollēdo crucē ſuā: id ē eligēdo ab alijs
ꝯtemni ⁊ vilipēdi. recuꝑet ſocietatē āgeloꝝ. ſeq̄ndo me. id ē paſ
ſionis mee imitādo veſtigia. ꝑ caſtigationē carnis ſue recuꝑeꝫ
claritatis mee viſionē Peccator. Uere dignum
⁊ iuſtum ē. ymmo neccāriū. vt compatiantur qui volunt con
regnare. vt te imitētur qui te frui volunt. Crucifixus.
Felix hec proprij oris tui ſentētia. Felix terq̄ꝫ quaterq̄ꝫ felix qui
ſemper recogitat q̄ꝫ anguſta ⁊ ardua/q̄ꝫ amara ⁊ aſpera eſt via
que ducit ad vitam. quando oportuit me pati/ vt intrarē glo-
riam meam. Si propriam gloriam ſic emi: quis eā omnino gra
tis habebit. Non eſt igitur alia via qua peruenit̄ ad premiū ce-
leſte niſi ꝑ labores ⁊ afflictiones. Diues ille qui ſe nō caſtigauit
laboribus penitētie in ſeculo. in penis ē apud inferos Pauper
vero dolore ⁊ labore vite huius miſerabilis. coronā acquiſiuit
glorie eterne. Peccator. Ue mihi q̄ dulcedine carna
liū delcātionū allicior. ⁊ vanitate gaudioꝝ ſclariū decipior. q̄ te
imitari deberē. quē ſepe doluiſſe ⁊ ploraſſe legi. exultaſſe ſpiritu
ſemel Maria mater tua virginea ſemel exultauit in cantico. O
quotiens animā eius doloris gladius ꝑtranſijt Iohānes exē-
plar ⁊ preco penitentie. exultauit ſemel in vtero. qui multotiēs
bn̄ creditur lamētaſſe. Crucifixus Ego pēdēs in cru
ce nulli paradiſum promiſi niſi exiſtenti in cruce In cruce exiſ/
tunt q̄ carnem ſuā crucifigūt cum vicijs ⁊ concupiſcentijs. In

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

cruce etiam oraui ſolum pro negligenter peccātibus. non ꝓ pec
cantibus ſcienter. Quādiu eñ ſic ſunt / extra āplexum crucifixi
ſunt. qui expāſis in cruce manibus / amplexabar omnes pro q̇
bus patiebar. Si ergo vis poſt me aſcendere ⁊ mecum regna-
re in celo. oportet vt me ſequaris per viam crucis. per quā ego
intraui in gloriā meā. Non ſperes molliorē viam / qua ego pre
ceſſi ſeq̄ris. ſi eñ a veſtigio meo aberraueris. peribis. Attende
diligenter vt ſcias qua via in celum aſcēdere poſſis. Ego nāq̧
in mundum veniens. deſcendi per ſcalam habentem tres gradꝰ
ſcz humilitatis. ¶ Unde legitur de me. Inuenietis infantem
Paupertatis. qꝛ ſequitur ibidem: Pannis inuolutum. Et a-
cerbitatis. qꝛ ſubditur. Iacentem in p̄ſepio. Et per illos gradꝰ
poſtea rediȷ̄ in celum. Hos gradus inuuit apoſtolus meus in-
clitus Paulus ita ſcribens de me. Exinaniuit ſemetipſum. ecce
gradus paupertatis. formā ſerui accipiens. ecce gradus humi-
litatis. factus obediens vſq̧ ad mortem. ecce gradus acerbita-
tis. Sed quo dixit me iſta ſcala trium graduum: Audi quod ſe
quitur. Propter quod ⁊ deus illum exaltauit. ⁊ dedit illi nom̄
quod eſt ſuꝑ omne nomen. Stulti ergo ⁊ inſani ſunt qui ꝑ ſca-
lam ꝯtrarios gradus habentem aſcendere volunt poſt me in ce
lum. ſcz per diuitias. delicias. ⁊ honores. Hec eñ ducit ad infer-
num. ſicut prima in celum. Peccator Magna abuſio
eſt ſeruum epulari ⁊ quieſcere / domino ſuo patiente ⁊ laborāte.
¶ Crucifixus. ¶ Qui deuote eam recolit paſſionē erubeſ
cit ſeq̇ corpis voluptatē. Mee crucifixionis memoria / om̄ia cru
ciat vicia: In penis paſſiones mee: omnes delicie carnis ⁊ mun
di condemnātur. q̄s ſi abſq̧ labore vincere volueris: debes paſ-
ſionem meā deuote recolere. ⁊ in ea ſuauiſſime delectādo vulne-
ribus meis medullitus inherere. ymmo ſi dyabolo qui ſingula-
riter religioſos ꝑſequit̄. vis nocere ⁊ reſiſtere. eumq̧ a tuis infe
ſtationibus cohercere debes paſſionē meaꝫ quotidie deuote re
colere. Sed neceſſe eſt vt mee crucifixionis exemplum ac ſimili
tudinē ſuis inprimāt moribꝰ / qui crucis mee ſignū ad munimē
ſui inprimūt frontibꝰ. ⁊ illiꝰ viuāt lege / cuius armātur fide. Alli
oquin fallaciter caracterē regis geſtat cuius p̄ceptum nō obſer-
uat. Nec recte illius ſe tuetur ſigno / cuiꝰ non paret imperio

Peccator. ¶ O pie ieſu auditui meo dare digneris amplio-
rem leticiam/enumerãdo mihi indigniſſimo peccatori ceteras
vtilitates ⁊ fructus ꝓuenientes ex quotidiana rememoratio-
ne tue ſanctiſſime paſſionis. Crucifixus Mortis mee
memoria in altari mentis tue per quotidianam ruminationem
eius ardere debet propter multa. ¶ Primo qꝛ nihil gratius
mihi facere potes/q̃ꝫ in mea ſacratiſſima paſſione exercere cor
tuum/cum amore compaſſione. veneratione ⁊ imitatione. De
quo non eſt tibi dubium certificato pluribus ſacre ſcripture au
ctoritatibus. Ego autem amoneo te meum penoſum amorem
et amoroſam penam in anima tua ſigillare/mihiqꝫ gratias age
re dicens. Pone me vt ſignaculum ſuper cor tuum Ac ſi dicerē
Ama me ſicut amo te. Memento non ſolum quãta tibi fecerim
ſed q̃ꝫ dura/q̃ꝫ indigna pro te pertulerim. ⁊ vide ſi non inique a
gis contra me/ſi non amas me. Quis enĩ te amat ſicut ego?
Quis a te ſic amari deſiderat ſicut ego? Proinde pone me vt ſi
gnaculum ſuper cor tuum/vt me tua virtute diligas. Sup bra
chium tuum/vt que mihi placita ſunt tota dilectione perficias
Super cor tuum/vt omne quod carnꝫ eſt poſtponas. ⁊ me ſꝑ
ſuperponas. ⁊ me ſemper plus diligas. ¶ Secundo paſſio-
nem meam iugiter recolere debes/quia per eam habes manudu
ctionem ad amorem diuinum. Per paſſionem enĩ meam oſten
di tibi quãtitateꝫ dilectionis mee Amor enĩ meretur reamatio
nem. Intellige que dico. Nolui hominem redimere prece. quia
ſic homo hominem frequenter de captiuitate liberat. Item nec
precio auri ⁊ argenti. quia ſic oues ⁊ boues redimuntur. Sed ꝑ
cio ſanguinis mei. vt in rei empte precio mea perpenderetur di-
lectio. Ne ergo paruipendas dignitatem tuam/conſidera fre-
quenter precium tuum. Si auro vel argento hominē redimiſ-
ſem. poſſet putari ꝙ diuicijs temporalibus comparabilis eſſet
humana anima. Illud quod redimitur precioſus eſt q̃ꝫ illud ꝑ
quod redimitur. Ergo precioſior eſt anima tua ſanguine meo.
¶ Tercio propter deuotionis excitamentum. Enĩ ſampſon
inuenit fauũ mellis in ore leonis mortui Leo de tribu iuda ego
ſum in cuius morte fauus deuotionis inuenitur ex quo ſpirit⁹
hominis recreatur. O ſi attende cogitares: quomodo in cruce

os meum apparuit ad inſtar ſeminiui apertū ⁊ lingua mea ſang
uinolēta etiā ſi ferreū coꝛ habētes/liquaretur compaſſione ⁊ de
uotione. ¶ Quartus fructus memoꝛie mee paſſionis eſt
qꝛ in in ea inuenit̄ tutela defenſionis ꝯtra inimicos. Vñ apl'us
meus petrus. Criſto paſſo ⁊ vos eadē cogitatione armamini.
Et yſaias. Ingredere in petrā Sicut miles qui nō poſſet reſi-
ſtere in campo. ꝯfugit in caſtra. Deniqꝫ nihil ꝓficiet inimicꝰ i eo
quē quotidianū exercitiū mee paſſionis delectat. ¶ Quintꝰ
qꝛ nullo alio exercitio hō tm̄ ditat̄ meritis. Nā fundamentuꝫ
om̄is grē ⁊ radix meriti ꝯſiſtit in doloꝛe coꝛdis ⁊ coꝛꝑis crucis
mee Propter qđ electus meus apl's ait. Nihil iudicaui me ſciē
niſi ihesuꝫ xp̄m ⁊ hūc crucifixū. Et deuotus filius benedicte ma
tris mee. Bernardꝰ: Sūma philoſophia mea inq̄t eſt ſcire xp̄ꝫ
ihesum ⁊ hūc crucifixū. Sed dolere deberes qꝛ multi ſunt inimi
ci crucis mee. Nā voluptatū amatoꝛes mei ſunt perſecutoꝛes.
Rei ſunt moꝛtis mee. nō ſicut auctoēs vl' fautoꝛes: ſꝫ ſicut moꝛ
tis mee ꝯtēptoꝛes. qui meritū paſſionis mee in ſe euacuāt. q̇ cele
ſti benedictione ⁊ ineffabili gl'a indignos ſe faciūt. Qui in deli-
cijs agētes miſteriū paſſiōis mee irridēt. q̇ me filiū dei ꝯculcāt.
et ſpūi grē ꝯtumeliā faciūt. Vita carnalis dei iniuria eſt. crucis
mee exꝓbꝛatio. ⁊ in totiꝰ trinitatis ꝯtumeliā redūdat ¶ Sextꝰ
eſt laboꝝ ⁊ doloꝝ occurrentiū in via pn̄ie/⁊ vita religionis alle
uiatio. Deuotꝰ nāqꝫ miles nō ſentit ſua/cū benigni ducis vulne
ra intuet̄ Ego āt oīa bona t̄rena ꝯtēpſi/vt ea ꝯtemnēda mon-
ſtrarē Et oīa aduerſa ſuſtinui. vt ea ſuſtinēda docerē ¶ Septi
mus ē carnaliū deſiderioꝝ extinctio. Viſa nāqꝫ mea paſſione.
marceſſit q̇cq̇d ē carnale ¶ Octauꝰ ē excitamētū ꝯpūctionis et
pn̄ie de peccis. Quis eni nō ſumme doleat. recolēs ꝙ pccā ſua
deo pꝛi tā odioſa fuerūt. ꝙ ꝓ ipis delēdis dilcm̄ filiū ſuū voluit
crucifigi ⁊ moꝛi ¶ Nonꝰ ē bone ſpei ⁊ fiducie gn̄atio. Nā in cru
ce mea hꝫ pccōꝛ refugiū ſicut homicida ad cimiteriū Nihil taꝫ
ad moꝛtē qđ nō mea moꝛte ſanet̄. Sententiā tui eterni ſuppli-
cij mutaui in crucifixionē coꝛꝑis mei. Nā ego ī ſentētia quā py
latꝰ ꝯtra me dedit. in me oīm pctōꝝ aſſumēs ꝑſonā. ad expiāda
eoꝝ pctā in q̇bꝰ diu laboꝛauerāt ꝓ oībꝰ pccōꝛibꝰ adiudicatis ſuꝫ
moꝛti. Peccatoꝛ Intēdo ⁊ ꝯtēploꝛ ī his q̄ dicis ihesu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

bone ꝙ licet hec ſentētia fuerit in te multū ꝑuerſa ⁊ ideo execra
bilis qꝛ nullā ꝓtātē hꝫ hō ſuꝑ deū reus ſuꝑ iuſtū. quātūtamē ad
nos. fuit multiplr̄ vtil' ⁊ ꝓficua. ⁊ iō amabil' ⁊ venerabil'. qꝛ ſen-
tentiā ꝓ pccō primo hoī datā totalr̄ reuocauit. Nā lata fuit ſē
tētia excluſionis doloroſe. Vn̄ ſcriptū ē. Emiſit eū dn̄s de pa-
radiſo voluptatis. ⁊ poſuit angelū ad cuſtodiandū viam ligni
vite. Sed felix ⁊ honorāda ſentētia tua qꝛ exulē reuocauit duꝫ
hac ſentētia filius ꝓ ſeruo a colonis vinee legis moyſaice cū in-
iuria extra hereditatē eijcit̄. Vn̄ aplus inqt. Iheſus vt ſcifica-
ret nos extra portā paſſus ē. Et bn̄ extra vt nos reduceret in-
tra habemus em̄ introituꝫ ꝑ ſanguinē ſuū. Sꝫ rogo ītimo cor
dis affectu piiſſime iheſu ꝑ illos dolores q̇bus tāqꝫ ſagittis acu
tiſſimis ꝑcuſſum ē dulciſſimū cor tuū. ⁊ virginis mr̄is tue bn̄di
cte ex auditu illi⁹ ſentētie tue dānationis vt liberari merear ī ho
ra mortis mee. ⁊ in die extremi iudicij a vbo aſpero ſentētie dā
nationis eterne. qua reprobis es intonaturus. Diſcedite a me
maledicti in ignem eternum. qui paratus eſt ⁊c. ¶ Crucifix
us. ¶ Felix a cuius memorie ſum finale iudicium nūqꝫ exci
dit. vt metu illi⁹ vitā ſuā a prauitate ⁊ carnis voluptate ꝯpeſcit
Et certe timendum eſt iudicium in quo ſiue teſtibus omnia
manifeſta erunt. vbi omnium angelorum ⁊ ſcōrum exercit⁹ cir
cumſtabit. ꝯtremiſcetqꝫ ante tribunal meum oīs creatura cum
metu nimio. Quid tunc dicent q̇ ī hoc paruo tempe negligēter
et ſegniter vixerunt. Ego aūt patienter vos expecto ⁊ oēs vos
ad meū regnū iuito. Rationē exq̇ram a vobis ꝓ hac negligen
tia veſtra ⁊ dicā vob. Propter vos īcuruatus ſum ꝓpter vos
ī terra ꝯuerſatus ſum. ꝓpter vos flagellatus ſum. ꝓpter vos ꝯ
ſputus ſum. ꝓpter vos ī faciem meam palmis verberatus ſuꝫ.
ꝓpter vos iniuſte damnatus ſuꝫ. ꝓpter vos crucifixus ſum. ꝓp-
ter vos ī ligno ſuſpēſus ſum. felle cibatus ſuꝫ. ⁊ aceto potatus
ſuꝫ. vt vos ſcōs efficerē. Oēs vos frēs vocaui. prīmeo vos ob
tuli ſpm̄ ſcm̄ vob miſi. paradiſum meū vob aperui. Amplī⁹ q̇d
facere debui ⁊ non feci vob vt ſaluaremini. Dicite mihi pec
catores: quid paſſi eſtis propter me dominatorem veſtꝝ qui tā
ta ꝓ vobis iuſtus paſſus ſum. Hec quidem erunt ꝓpria illius
diei ⁊ iudicij. ¶ Peccator Heu quid ego miſerrim⁹. q̇d

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

dicam vel quid faciam: dum nil boni pferam ante tantū iudicez
Crucifixus. Uitam dum tempus eſt corrige: mores muta. mala temptamenta reſiſtendo vince. ppetrata etiā fletibus puni. Te habeat peccatum tuum hic punitorem / vt tu me tunc habeas non iudicē ſed ſaluatorem. Si hec fideliter feceris in die illa terribili ſecurus eris. Neqꝫ te terreat tuoꝝ pccōꝝ magnitudo. Multo eñ magis ego ſum miſerator / q̄ꝫ tu peccator Tua miſeria magna quidem. mea autem miſericordia infinita eſt. Si tu homo peccator es: ego ſum agnus dei qui tollit peccata mundi. Qui non veni vocare iuſtos ſed peccatores. Deniqꝫ plus in me miſericordie ꝛ dilectionis reperies / q̄ꝫ ſperare audere ꝛ optare.

Explicit dyalogus crucifixi ſiue
Colloquiū peccatoris ꝛ crucifixi
Jeſu chriſti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

PEtrus bleſenſis dicit Juxta ſentētiā cordis mei/ſi paradiſus in hac vita pn̄ti eſt vl' ī clauſtro vl' in ſcol' eſt. Quicq̄d em̄ extra hec duo eſt plenū ē anxietate/inq̄etudīe/amaritudine/formidine/ſollicitudīe/ꝛ dolore. Hoc tn̄ quod dicit de ſcolis intelligit de diuinis ſcripturis nō de aliȷ́s vanis ſciētȷ́s. Vn̄ hugo de ſcō victore. Nihil in hac vita dulci⁹ ſentit̄. nihil auidi⁹ ſumit̄. nihil ita mentē ab amore mūdi ſeparat. nihil ſic aīm ꝯtra tentationes roborat. nil ita hominem excitat ꝛ adiuuat ad om̄e opus ꝛ oēm laborem/ſicut ſtudium ſacre ſcripture

Bonū eſt nos hic eē videlicȝ in monaſterio	Quia homo	viu quieſc cad ſurg inced	it hic	puri ſecuri rari veloci cauti	us
		irrora ꝯtempla mori purga premia	tur hic	deuoti limpidi fiduci citi copioſi	us

BOnum eſt eſſe in monaſterio ꝓpter decē vtiles ꝯditiones Primo q2 hō viuit in eo puri⁹ q̄ȝ in mūdo. Null⁹ em̄ infecto mūdo pt̄ īhercere. q' mūd⁹ ꝛ ſine macula ꝯſeruet̄. vt dicit poeta laureat⁹. Scđo q2 q̇eſcit ſecuri⁹ Mare em̄ amaꝝ eſt mūdus. quē fuge. ie/q̇es ꝛ purificatio cordis eſt/vt dicit idē. Tercio q̇a hō cadit rari⁹ in clauſtro q̄ȝ ī mūdo. Nō em̄ videt nec audit tot occaſiones peccādi. Quarto q2 ſurgit veloci⁹. ſ. a pccis: nunc amore ꝛ memoria ſue ꝓfeſſianis. nūc timore correctionis. nūc verecūdia fratꝝ. Quinto q2 īcedit cauti⁹ Audit em̄ ibi q̇tidie ſacras lectiones ſcripturaꝝ. ꝛ vidit exempla bonoꝝ. ex q̇b⁹ ſe ꝯgnoſcit quō viuere debet. Sexto q2 irrorat̄ deuoti⁹. In q̇b⁹ enīȝ grā dei tantū valuit q' fugerūt carnē mūdū ꝛ dyabolū p religionis ingreſſum. q̄ tria mors ſunt. deū vtiqȝ amplectunt̄. prēȝ ꝛ filiū ꝛ ſpm̄ ſcm̄. q̄ tria vita ſunt. Septima q2 ꝯtēplat̄ limpidi⁹.

Unde de Ezechiele tercio. Legit ꝙ ꝓpter tumultū hoīm / glo-
riam dei nō vidit in medio populoꝝ. quā tn̄ vidit in cāpo ſeor-
ſum. Octano qꝛ moꝛit fiduci⁹. Unde ſcd̄m Bernardū. De cel
la ad celū facil' ⁊ breuis eſt via. Et vix vnq̄ʒ aliq̄s in cella mori-
ens / ad infernum deſcēdit. Nono qꝛ purgat citi⁹. Nō em̄ diu in
purgatorij igne detinet ſi q̇d in ipo purgādum remāſit: qꝛ tota
vita ſua purgatoriū ⁊ pn̄ia fuit. ſi tn̄ ſtuduit implere pfeſſionem
ſuā. Decimo qꝛ p̄miat copioſi⁹ ❡ Pro quo ſciendū ꝙ teſte
iohāne in apocalipſi. iij. ⁊. ij. duodecim magna premia religioſis
mūdi. dyaboli, ⁊ carnis victorib⁹ pmittunt. Primū eſt eſca in-
defectibilis. Unde dicit xp̄s vincētib⁹. Vincenti dabo edere d̄
ligno vite / q̄d eſt in paradiſo dei mei. vincēti ſcʒ mundū / carnē dy
abolū / paupertate / caſtitate / humilitate. Scd̄m p̄mium vincen-
tium ⁊ ꝯtemnentiū mundū eſt vita intermiabilis. vnde dicit.
Qui vicerit nō ledet a morte ſcd̄a. qꝛ poſt morte corpis ſp̄ viuꝫ
Hieronim⁹. O q̄ʒ pcioſa mors illa añ quā homines mortui ſūt
et poſtq̄ʒ viuere incipiunt. quoꝝ ſcʒ vicia añ mortua fuerūt.
Terciū eſt dulcoꝛ infaſtidibilis. Uñ dicit. Vincenti dabo mā
na abſconditū. Erit em̄ in futura gl'a ſacietas cū deſiderio / ac ſi
ne faſtidio. ⁊ fames ſine pena. Quartū eſt ardoꝛ charitatis ⁊ a
miciti e inextinguibilis. Uñ dicit Vincēti dabo calculū nouuꝫ
in eſt charitatis incendiū q̄d nūq̄ʒ extinguet. Quintū eſt honoꝛ
incompabilis. Qui vicerit dabo eis ptātem ſup gentes. Siqui
dem in illa vita quilibet ſcōrum omnipotens erit volūtatis ſue
Q ē ſic erūt reges ⁊ regine. Sextum ſplēdoꝛ inoffuſcabilis. vñ
dicit. Qui vicerit dabo illi ſtellā matutinā. id ē lumē gl'e. Tāto
āt q̇ſq̄ʒ hoc diuinū lumē gl'e pfecti⁹ recipiet: ⁊ eo iocūdi⁹ pfruetur
quāto hic vixerit puri⁹ Uñ xp̄s ait. Btī mūdo corde ⁊c̄. Sep
timū eſt decoꝛ incōtaminabilis. Uñ dicit. Qui vicerit veſtib⁹
albis veſtiet. id ē dotib⁹ gl'oſis. Siq̄dem queadmodū ait apl's.
Saluatorē expectam⁹ ieſum xp̄m. q̇ reformabit corp⁹ humilita
tis nrē. ꝯfiguratū corpi claritatis ſue. exhibēs q̄d pmiſit. qꝛ ful
gebūt iuſti ſicut ſol in regno pr̄is eoꝝ. Decet nāq̄ʒ regē regū ha
bere filios decoros. filias pulcherrimas. ſponſamq̄ʒ ſpecioſiſſi-
mā. Octauū eſt amoꝛ inſepabilis. vnde dicit. Qui vicerit nō de
lebo nomē eius de libro vite. Hic liber vite ipe eſt de⁹: cui⁹ aptio

facit reſpicientẽ ſiue legentem btm̄. Nonũ eſt vigoꝛ inſeꝑabil̄. vñ dicit. Qui vicerit faciã illũ columnã in tẽplo dei mei. Habe-bũt em̄ ſcī ſubtus ſe demones deuictos. qui eos olim diuerſ tẽ-ptationibus afflixerũt. Decimũ eſt tenoꝛ inamiſſibil̄. vñ dicit Qui vicerit foras nõ egredietur ampli⁹ qꝛ que accipiet inamiſſi-biliter poſſidebit. Unde ip̄e xp̄s ait. Gaudiũ veſtꝝ nemo tollꝫ a vobis: Si em̄ timoꝛ amittẽdi ſcis ineẽt. vileſcerent oı̄a bona celeſtia quãtumcũqꝫ dulcia. Undecimũ eſt valoꝛ impꝛciabilis. vnde dicit. Qui vicerit ſcribã ſuꝑ illũ nomẽ meũ. id ẽ commu-nicabo ſibi rem noı̄s mei quod eſt iheſus. ſcꝫ ꝑpetuã ſalutẽ. Duo-decimum eſt fauoꝛ ineſtimabilis. vnde dicit. Qui vicerit dabo illi ſedere in thr ono meo. id eſt dabo illi poteſtatem iudicãdi me-cum in iudicio. Magnus erit iſte fauoꝛ ſedere in cathedꝛa dei vi-ui/ ꝛ iudicare ſecum omnes gentes. Iuxta illud Mathei. xix. Uos qui ſecuti eſtis me in regeneratione cum ſederit filius ho-minis in ſede maieſtatis ſue. ſedebitis ſuper ſedes duodecim iu-dicantes duodecim tribus iſrahel. A M E N

Deo gratias

¶ Dyalog⁹ ſiue ſynonima Yſidori de homine ꝛ ratione. Epiſtola

Yſidorus lectori ſalutē. Uenit nuper ad ma
nus meas quedā cedula quā ſynonima dicūt
cuius formula ꝑſuaſit amodo q̄ddā mihi la-
mentū vł miſeris ꝯdere. imita t⁹ ꝑfecto non
ei⁹ opꝫis eloquium ſed meū notū. Quiſq̧ ergo
ille es libenter ꝑlege. ꝛ dū aduerſitatib⁹ mūdi
tangerit/ te ipm̄ cenſorio iudicio diſcute. ꝛ ſtatim agnoſces qꝛ q̄ſ
cunq̧ afflictiones pateris ī hoc ſcl'o retributione tibi iuſtiſſima
inferent. Duoꝝ ꝟe ꝑſone hic inducunt̄ deflentis hominis. ꝛ am
mone ntis ration's.

¶ Homo loquitur.

Anima mea in anguſtijs eſt. Spūs me⁹ eſtuat Et cor meū flu
ctuat. Anguſtia em̄ poſſidet me. Circūdat⁹ ſum mał ꝛ erūnis
Non reperio vſꝗ̄ tantoꝝ maloꝝ ꝓfugiū. Etenī vbiq̧ īfelici
tas ꝛ calamitas me ꝑſequunt̄. Et velut vmbra corpꝫis ſic mala
mea mee comitant̄. Et q̄ꝫuis nulli aduerſus nulli moleſt⁹ fuerī
oēs tn̄ ad exitiū ꝛ ad diſcrimē vocāt ſalutē meaꝫ. Nemo mihi
amminiculū prebet. Null⁹ meis mał ſuccurrit. Abolita ē fides
qꝛ ꝟitas ꝛ iuſticia cupiditatū amore abijciunt̄. Nemo peccāti-
bus ꝯtradicit. Scel⁹ ꝛ crimē impunita manēt. Iniq̄ fiūt ſalui
et honorant̄. Iuſti deijciunt̄ ꝛ criminant̄ falſis iudicijs ꝛ odio-
ſis teſtimonijs. A quo ꝯſiliū petā. cū oēs deſerta charitate mo
leſti mihi ſint/ ꝛ fugiāt a me. Quāuis huīliato vultu ſilerē nec
reſponderē impijs: illi tn̄ ꝯtumeliā ꝛ obꝓbria ſupiactāt a nullo
ꝓuocati. Tāto igit̄ turbine emarcuit cor meū. ꝛ formido turba
uit aīam meā. Miſer exilio dānat⁹ Seruili opꝫi mācipat⁹ In fri
gore ꝛ labore atq̧ ꝑiculo poſit⁹ Amiſſis boīs meis publice poſ-
co alimoniā Nō eſt q̄ mihi miſereat̄ cūctis fact⁹ abhoīabil' Nec
deſunt mihi tormēta/ ꝛ corpꝫi meo crudeliſſimi carnifices. Mil-
le laceror ſupplicijs Ignorāte me repētina calamitas oppreſſit
me. Infelix cur ego nat⁹ ſum? Quare miſeris expectata mors
tarde venit/ cū det finē miſerie req̄es ſepulture? Nequeo conſo
lari infinitus eſt dolor meus.

Ratio loquitur.

Homo q̄d tm̄ diffidis animo? Quare tāta puſillanimitate de
iẏceris in aduerſ? Obmitte triſticiā. Repelle dolorē a corde

Homo.

Qualiter qua arte. quo conſilio?

Ratio

Omni arte ⁊ rōe. oī ꝟtute ⁊ īſtātia. ſume luctamē cōtra tꝑales
moleſtias. Eſto in cūctis caſibꝰ firmꝰ. Aduerſa oīa equo aīmo
tolera. Noli pēſare ſolā tuā acerbitatē vl' calamitatē. Si reſpi
cis ſi'les alioꝝ multoꝝ miſerias ⁊ ꝑicula mitiꝰ portabis tua. Nō
ſunt noua tua ꝑicula vl' ſupplicia: Habes multa calamitatis ex-
empla. Patiēter ab vno ferēdū eſt q̄d multis accidit tolerabi
le. Tribulatio huiꝰ tꝑis finē habet ⁊ īpoſſibile ē vt hō ſis ⁊ non
guſtes anguſtias. Dolor ⁊ triſticia oībꝰ cōia ſunt. Nemo eſt q̄
in hoc ſcl'o nō doleat. Qui naſcit̄ īcipit viuere. Ipe ortꝰ ſequētiū
eſt gemitꝰ. Malis oīa plena ſunt. Interpone ergo tibi rōem. pre
ualeat tibi ratio. Oportet eīm nos ꝑ multas tribulatōes intra
re in regnū dei. Nec ſunt ꝯdigne paſſiones huiꝰ tꝑis ad futurā
gl'am que reuelabit̄ in nobis. Vtiles ſunt vite huiꝰ ꝑſſure. Ma-
loꝝ prauitas nō te occidit ſed erudit. Sp̄ deꝰ hos vulnerat q̄s
ad ſalutē parat. In fornace ꝓbat̄ auꝝ. Tu vt ſorde careas tri-
bulationis camino purgaris. Ad ꝓbationē ſunt oīa iſta q̄ ſuſti
nes. Nō ergo murmures. Nō dicas q̄re ſuſtineo tot mala. Sꝫ
magis dic peccaui. Vt erā dignꝰ nō accepi. minꝰ me ꝑcuſſum q̄
merebar agnoſco: Nō ſunt tāta ſupplicia quāta exiſtunt pctā.
Qui in flagell' murmurat deū contra ſe plus ꝓuocat. Qui vero
aduerſa patiēter tolerat/ deū ſibi citiꝰ placat. Ad purgationem
tuā ꝓficit ſi ea q̄ pateris ad iuſticiā deo retuleris. Cogita hō q̄ſli
bet mūdi cruciatꝰ ⁊ cōpa ichēne ⁊ leue eſt valde q̄d pateris. Si ti
mes penas illas time. His qui ſub flagello nō corrigunt̄ duplex
manet dānatio. Scito hō q̄ nō hrēt ptātē aduerſariꝰ niſi ꝑmit
teret deꝰ. nā q̄ corꝑis debilitatibꝰ frāgeris. q̄ carnis morbis affi
cēis q̄ lāguoꝝ ſtimul' cruciaris. q̄ mētis āguſtia torq̄ris. q̄ īpu
gnationibꝰ malignoꝝ ſpirituū agitaris. hocipꝫ ꝓ culpa diuini iu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

dicij infert ſentẽtia. Tua ꝯtra te dimicãt arma. Telis tuis vul
neraris. Secut⁹ es carnẽ. flagellaris ĩ carne. In ipa ẽ tibi cẽſu/
ra ſupplicij q̄ fuit cã pcci. Diſcute ꝯſciam tuã. Examina te. Lo/
quat tibi cor tuũ. Cõſidera meritũ tuũ. Nil boni agis Nil iu/
ſti in te ẽ Nil pudoris. Nulla memoria digna Quotidie peccas
Quotidie pceps ĩ deteri⁹ ruis. Elatio tua nõ reſidet. Supbia
tua nõ deponit. Rapit te q̃q3 furor. Inflãmat ira. Clamor ex/
citat. Mouet idignatio Alicis felicitatib⁹ ſp es inuid⁹ Detractor
ꝛ dilaniator alioꝝ. Et iactator aliene ĩfamie. Fallax. icõſtãs. a/
uar⁹. ĩhuãn⁹. ĩfructuoſus. Nõ ẽ ĩ te vlla miſcdia. Flagras ĩ tre/
no amore. Cõgeris res pituras. nec explet ſitis tue cupiditatis
Nõ diluis ſcel⁹ ſ3 dilatas. Nec ſatias vnq̄3 flãmã libidioſe ꝯcu
piſcẽtie. Iã tãdẽ peccare q̇eſce. Iã tãdẽ deſine a ſcelere. Mores
malos muta ĩ meli⁹ Habeat iiq̄tas ꝛ pccm̃ finẽ ſuũ. Delcõꝝ tu
oꝝ ꝯſidera magnitudinẽ. Culpas tuas ſaltẽ v̄berat⁹ agnoſcito

¶ Homo — Heu me ĩfelicẽ. heu miſeꝝ. neſciebam ꝙ pro
mea iniq̄tate pcutior ꝛ iudicor. Et ꝙ iſtd iudiciũ p mea ſit iniu
ſticia. Tu mihi maĩfeſtaſti. Per te ꝯgnoui qd neſciebã ꝛ iã nõ
eſt mihi abſcõditũ vl ambiguũ

¶ Ratio — Vñ ẽ o homo
oĩs iſta calamitas. iſte cruciat⁹. iſta erũna Tibi note ſunt cauſe
nõ ex aliq̄ caſu vl euẽtu. Iſte lãguor. hec egritudo, ꝓpriie iniq̄tas
eſt. An alid tibi videt vl alid ſentis

¶ Homo — Nihil
ſane. nihil habeo qd ꝯtradicã. negaꝛe nõ poſſum. Fateor eẽ verũ

¶ Ratio — Quis iſtud neget ſi ita ẽ: Si ꝑpẽſum ẽ ꝛ explo/
ratũ aufer a te oẽ crimẽ ꝛ viciũ. Fuge libidinẽ ꝛ turpẽ vitã ꝛ ve
teres maculas ablue

¶ Homo — Bñdicis. bñ ãmones
et iſtruis. Et ego optabã a pcci nexu reſolui. ꝛ a ꝯſuetudie ma/
la tetrahi. ſ3 heu ꝑu⁹ vſus vix vincit Aſſiduo eñi vſu in naturã
ꝯtit viciũ. Vlix vicia credo ꝛ pccã mea vllo tpis ſpacio exſoleſ/
cere. Proprio arbitrio ꝑdidi me. Spõtaneo ſtudeo me pollui.
Liber erã. ſpõte fcũs ſum debitor mortis. Infelix ego cõionem
peccãdi ãplex⁹ ſum. Peccãdi vſu ꝯſtrigor. Lõga ꝯſnetudo i me
ius ſibi ꝛ legẽ fecit. Quero a lapſu ſurgere. ꝛ non valeo vſui re/
pugnare. Trahor boni amore. retrahor male ꝯſuetudinis lege
Peccã mea ꝯſuetudie duruerũt. Volo agere bonũ. ſed peccata
mea nõ ſinũt.

¶ Ratio — Repugna ꝯtra malã ꝯſuetu

vinem tota virtute. Vince vſum carnalem etiam cum dolore.
Prepone tibi contra carnis ardores futuri ſupplicij ignes.
Memoria iehenne ardorem excludit luxurie. Patienter leuio
ra portabis ſi grauiora cogitaueris. Recole ſemper diem mor
tis incertum Sollicitus eſto ne ſubito rapiaris quia vltimus
dies appropinquat. Improuiſus eſt mortis occurſus. idcirco
time ne dies illa tanq̄ fur te comprehendat. Spiritus qui ad
peccandum ſuccendit. peccantem ſepe ſubito rapit. Qui viuen-
tes inflammat morientes ſubito deuorat. Quanti qui mori nō
eſtimant moriuntur. Quanti ad eterna ſupplicia deducuntur.
Vita ergo foueam in qua vides coram te alium cecidiſſe. Alie
nos caſus tua reputa eſſe pericula. Aliena perditio tua ſit cau-
tio. Quod male feciſti dum potes emenda. Dum datur ſpaciū
luge. Dum eſt licentia penite priuſq̄ infernus te rapiat. vbi nō
eſt locus indulgentie vel penitentie aut correctionis lima vł cō
feſſionis recurſus/nec ad veniam vllus regreſſus

Homo

Verum dicis/quod optimum eſt/⁊ quod mihi expedit doces
me. Sed ſcire volo ſi eſt ſpes in confeſſione/vel ſi eſt locus ꝑ p
nitentiam regrediendi ad iuſticiam.

Ratio

Eſt plane ⁊ indubitanter in confeſſione ſpes. Nam confeſſio
iuſtificat ⁊ peccati veniam donat ⁊ in ea eſt locus miſericordie.
de qua nullo modo deſperes. Deſperatio enim auget peccatū
et eſt peior omni peccato: Depone ergo iniuſticiam ⁊ ſpera ſalu
tem eternam. Non enim tam grauis culpa eſt/que non habeat
per confeſſionem veniam. Quāuis omnibus nephandis cri-
minibus ſis oppreſſus non denegatur tibi penitentie locus:
Per penitentiam autem omnia delicta abſterguntur.

Homo

Heu me miſerum omnem ſpem bonā amiſeram vł perdideram

Fractꝰ erat aīmꝰ meꝰ deſꝑatōe. ſꝫ iā regreſſus ſuꝫ ad ſpeꝫ īdulgē
tie. De pietate dei nō deſpero De eiuſdē boītate nō dubito. ⁊ ip
ſe ſi qđ facere cupio adiuuerit. reuerti ad ipm ſine dubio decreui
¶ Ratio Deꝰ tibi optata tribuat volūtatē ī bono ꝑ
ficiat. ⁊ votis tuis ſuffraget. Ergo age dū licꝫ Dū mors moriť
obſecra deū ⁊ pete eū totis viſceribꝰ: ⁊ deplora ſcelera tua ⁊ ini
qtates. Que male feciſti illicite vl' geſſiſti īnumeris lacrimis ab
lue. ¶ Homo ¶ Heu aīa mea ſordidata ē tot pctīs tot ī
iqtatibꝰ irretita. Quid primū plāgā Nō ſufficit referre meōria
tātoꝝ criminū geſta. Ex tudie corpis coagulate ſūt lachrime.
Obriguit aīmꝰ nec vllo meroē ꝯpūgiť. Aīa mea ī ſtupoē ꝯuer-
ſa ē fcā īſenſata. O lachrīe vbi vos ſubduxiſtis Vix eſtis fōtes
lachrīaꝝ. Aſꝑgite me fletibꝰ Irrigate genas meas Int oēs crīm
gūꝰ corrui Tartarea tormēta vix mal' meis ſufficiūt. Nō eſt
pccm̄ ſuꝑ pccm̄ meū Nō ē īiqtatē meā pena ꝯpēſās. Cōpatōe
mea nullꝰ ē īiquꝰ. Juſte penas debite īfelicitatis exſoluo. Juſte
tot ſupplicijs ꝯteror. Fcīs meis repēdiť ꝯgrua viciſſitudo. Dīꝰ
ei retribuiť mihi ꝗꝫ ipe deliq. Grauior ē culpa mea quā feci mīor
vindcā quā ꝑfero. Pēſo malū qđ geſſi. nō ē tm̄ qđ patior Aliđ
xͦo ē qđ āpliꝰ me affligit qđ me magis ťret. cui nullū malū ē ſilē.
cui incōꝑabil' ē oīs pena. qđ oībꝰ ſupplicijs āñferť. ⁊ āñcellit oīa
tormēta ¶ ¶ Ratio ¶ Quid aūt eſt illud tā metuendum
qđ ſic te corripit. ⁊ ad tāta meſticiā te īpellit. ¶ Homo.
Metuo diē iudicij diē tenebraꝝ. diē duꝝ ⁊ valde amaꝝ. Jā pñs
pena me laniat. ſꝫ futura magis ꝯturbat. Succurre mihi deus
meus āñꝗꝫ moriar. āñꝗꝫ mors me ꝑueniat. priuſꝗꝫ tartarea tor-
mēta vl' flāma me cōburat. ⁊ me tenebre inuoluāt ꝓpter immaī
tatē meorum ſcelerum. Examen tuum metuo. Si em̄ vix iuſtꝰ
ſaluabiť: vbi impius ego aparebo? Quo fugiam vel quid faciā
cum venerit tremēdi formido iudicij? Quid dicam cum āñ tri-
bunal terribilis iudicis fuero ꝑſentatus Ve dici illi quādo trāſ
greſſus ſum ꝑcepta domini dei mei. O dies deteſtāda q me in h
ſeculo protulit. que ortus mei oſtia reſerauit. Nulla enim ſor-
dium ſeutina extitit. que in me miſerum non confluxerit. Flagi
tioſus vt bene viuerē vltro promiſi. quod pollicitꝰ ſum nūꝗꝫ ſer
uaui. Scelere meo multe aīe perierūt. Orate ꝓ me oēs ſci ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

dn̄m. ſi forte recipiat me ⁊ deleat pcc̄a mea. ⁊ p̄ſtet mihi miſeri-
cordiā ſuā. ⁊ nō retribuat mihi ſc̄dm iniq̄tatū meaꝝ multitudi-
nē. Quis miſerebit̄ tui aīa ꝯſolās te Deꝰ meꝰ ne obliuiſcaris me
in finē. nec dereliq̄s me in ꝑtāte demonū. Offenſe mee ſunt in-
tolerabiles. ſed tu es piꝰ vltro ferēs miſcdiā miſeris. Quāti ſce-
lerati luxurioſi bonitate tua indulgētiā ⁊ grām ꝑceperūt. Non
abneges ergo mihi dn̄e qd̓ plibꝰ ꝯtuliſti. Sana aīam meā dn̄e
q̄ peccaui tibi. Si em̄ iniq̄tates obſeruaueris dn̄e: dn̄e q̇s ſuſti-
nebit Ad examē tuū neq̄ iuſticia iuſti ſecura ē Ecce q̇ ſeruierūt
dn̄o fuerūt iſtabiles ⁊ in angel' reperta ē iniq̄tas. Aſtra celi in cō-
ſpectu tuo nō ſunt mūda. Quāto magis ego idignꝰ miſer ⁊ ab-
hoīabilis putredo. ⁊ filiꝰ hoīs ꝟmis q̇ hauſi vt gurgites pct̄m.
et bibi q̄ſi aq̄s iniq̄tatē. Memēto dn̄e q̄ terra ⁊ puluis ſum. ⁊ ſuc-
curre carnali fragilitati. Patēt tibi vulnera mea. Tu vides q̄ꝫ
ſauciꝰ ⁊ q̄ꝫ languidꝰ ſum. Medelā curationis impende

Ratio loquitur

Commotus ſum ad lachrimas tuas. ⁊ ad fletꝰ tuos ſū
ꝯpūctus. Veniā tibi tribuat deꝰ. culpas tuas deleat
Nō te polluas poſt lauacrū. Poſt pn̄ie luctū nō re-
deas ad pcc̄m Inanis em̄ ē pn̄ia quā ſequens coinq̄nat culpa.
Vulnꝰ iteratū tardiꝰ ſanat̄. Frequēter peccās/ lugēs veniā vix
meret̄. Tūc em̄ ꝑfectū opꝰ tuū ſi vſq̄ in finē durauerit. Sp̄ cō-
ſidera teipm o hō. ⁊ ſcito q̇d ſis/ ⁊ q̄re ſis in hoc ſcl'o ꝓcreatus.
Eſto tal' q̄lem te fecit deꝰ: ⁊ tene rectā fidē. Nulla iſipiens doc-
trina diuertat te a fide. Nihil de deo prauū ſentias. ⁊ quē inuo-
cas fide nō abneges ope. Opa tua rcā/ ſiniſtra fcā nō maculent
Carnali delectationi ꝯſenſum nō p̄bras vllo mō. Priuata exa-
miatione oculoꝝ tuoꝝ diſcute latebras. Anxia cogitatione cu-
ſtodi animā tuā. Scito te ⁊ de cogitationibꝰ tuis eē iudicandū
Prauā pcti ſuggeſtionē q̄ncūq̄ tibi euenerit expelle Calca ſer-
pentis caput. Calca prime ſuggeſtionis iiciū. Si cogitationi
nō ꝯſentis cito/ operi reſiſtes. Non em̄ pt corpꝰ corrumpi/ niſi
priꝰ fuerit aīmꝰ corruptꝰ Audi q̇ loq̄ attēde q̄ moneo. Nulla i-
mūdicia polluaris. Nulla libidie maculeris. Fornicationi ꝯta-
minari deteriꝰ pcc̄m puta. Meliꝰ ē aīam effundere/ q̄ꝫ eā ꝑ incon-
tinētiā ꝑdere. Caſtitas hoīem celo iūgit. Regnū celoꝝ caſtita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

ti promittitur. Qꝫ ſi adhuc carnis moleſtias ⁊ titillationes ſen
tis. memoriã mortis tibi obijce. futuꝝ iudiciũ tibi ꝑpone. ⁊ ꝑpe
tuos ignes ⁊ iehẽne penas horribiles. Ora deũ lachrimãs ide-
ſinẽter. Sint orões arma aſſidua. Surge ĩ nocte ad ꝑcẽ. Incũ
be nocturnis vigilijs. Frequẽs orõ dyaboli iacula ſubmouet. et
in oĩbꝰ malꝰ ꝑualet orõ. Ad me quoqꝫ tibi ſaturitatẽ panis. Parci
monia corpꝰ caſtiga. Nõ potes tẽptationes vincẽ: niſi ieiunijs
erudiaris. Eſcis eñ libido creſcit. Ciboꝝ ſaturitas carnis luxu
riã ſuſcitat. Saturitati ſꝑ libido vicina ẽ: Uino quoqꝫ multo gra
uatꝰ mẽs. Uino luxuria excitatꝰ. ⁊ fomes libidĩs enutritꝰ. Adiec
ta igni materia ligni/ plꝰ ipꝰ ignis augetꝰ flãma. Oculi quoqꝫ p̃ria
ſunt tela libidĩs. Aſpectꝰ nãqꝫ mẽtem illicitat/ ⁊ cor vulnerat
Nullã ergo mulierẽ vꝉ aliã rẽ ad ꝯcupiſcendã aſpicias. nec eaꝫ
aĩo attẽdas vt ꝯcupiſcas. Si vis eẽ a fornicatione tutꝰ eſto cor
pore ⁊ viſione diſcretꝰ. Nã circa ſerpentẽ poſitꝰ nõ eris diu il-
leſus. Añ ignẽ ꝯſiſtẽs etiã ſi ferreꝰ ſis diſſolueris. Sepe quos vo-
luptas nõ potuit/ aſſiduitas ſuꝑauit. Ocioſitati deditũ/ cito lu
xuria ſubripit. Corpꝰ fatigatũ dolore minus delectatꝰ flagitio
Quapropter nõ ducas vitã in ocio. ſed fatiga vitã in ſtudio cu
iuſlibet honeſti opis atqꝫ vtilꝰ. Cũ ope vaca lectioni. ⁊ in lege dei
meditare. Lectio eñ oñdit qd caueas/ quid tẽdas. Sẽſum ⁊ intel
lectũ auget. Multũ ꝓficis cũ legis. ſi tñ facias qd legis. Nõ eñ
auditores vꝉ lectoris legis iuſtificabuntꝰ. ſꝫ factores. Eſto in hu
militate fundatꝰ. Huĩlitate mĩmũ te facꝰ. Nulli te ꝑponas. Oẽs
exiſtima ſuꝑiores te eẽ/ quãuis ſummꝰ ſis. Huĩlitatẽ tene ⁊ ha-
bebis glãm. Caue iactãtiã ⁊ inanẽ glãm ⁊ alas ſuꝑbie: nec pen-
nas elationis erigas. Nullũ bonũ tibi attribuas. De bono o-
pere nõ glorieris. Deſcẽde vt aſcẽdas. Huĩliare vt exalteris. ne
exaltatꝰ huĩlieris. qꝛ quis ſe exaltat huĩliabitꝰ. ⁊ quis ſe huĩliat exalta-
bitꝰ. De excelſo grauior caſus. qꝛ ãgelũ ſuꝑbia deiecit in ĩfernum
Humilitas caſum neſcit. Cognoſce o homo qꝛ deus humiliter
venit in forma hominis ſerui. factus obediens vſqꝫ ad mortem.
et ſequere eius veſtigia. Diſplice tibi vt placeas deo. Porta ve
recundiã in vultu de recordatione peccati. ⁊ exhauſtum corpus
luctuoſius habitus ⁊ aſper tegat. Terra tibi cubile ſit. Puluis
in pulverem ſede. cinis in cinerem ſuſpiria cordis emittens tan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

tum ſis pronus ad lamenta. quantum fuiſti pronus ad culpam
Secundum vulnus ſint remedia medicine. Nulla res de pecca
to te ſecurum faciat. Inceſſanter in corde tuo ſpes ⁊ formido cō
ſiſtāt. Timor domini ſemper emendat ⁊ reprimit vicium. Cau
tum hominem facit atq; ſollicitum. In infirmitatibus tuis non
contriſteris / ſed gratias age deo. ⁊ opta magis valere anima q̄
carne. Si proſperitas arriſerit / non attollaris. ſi aduerſitas nō
deiſciaris Ad nullam inſolentiam commuteris. ⁊ omnis caſus
paratum te inueniat. Propone tibi nihil eſſe quod accidere nō
poteſt. Premeditare contra omnia fortuita ⁊ omnes futuras
miſerias. In ſecundis meditare quomodo aduerſa feras. Sa-
pientia eſt em̄ periculis preuidere iacturam. Inopinatum autē
malum fortem frangit. Ad bonum igitur ⁊ ad malum prepara
cor tuum. ⁊ prout tibi euenerit libera mente ſuſtine. Si p̄uene
rit iracundia reſtringe illam. Cohibe autem motum Refrena
iracundie impetum. Si non potes iram vitare. ſaltem tempe-
ra. Eſto patiens manſuetus ⁊ modeſtus. Irriſionum probra
deſpiciendo exſupera ⁊ diſſimulando: Sagittas contumelie pa
cientie clipeo frange Contra lingue gladium pacientie prebe cli
peum vel ſcutum. Iniuriatus non reſpondeas. conuicium non
rependas. quia tacendo citius vincis. Chriſtum attende ⁊ non
dolebis propter iniurias. Pro nobis nāq; paſſus palmis ꝑcuſ
ſus. flagellis ceſus. ſputis deriſus. clauis confixus. ſpinis coro-
natus. cruce damnatus. ſemper conticuit. Magna eſt virtus ſi
leſus remittas. ⁊ cum poſſis nocere parcas. Leuius cuncta por-
tabis ſi ꝑ criminibus tuis mala q̄ tibi inferunt attēderis. Cuȝ
derogat tibi ora. Cū maledicit tibi tu benedic. Aliena mala tuo
bono ſupera. Aperi tranquillo corde dolorem iniurie. Vulnꝰ
q̄uis graue ſit / apertum euaporat. Valde autem comedit ani
mum vulnus incluſum. ⁊ quanto magis tegitur / tanto plꝰ au-
getur. Api igit hoc grato aīo ⁊ non te excruciat. Si offende-
ris quēq; reproprcia cum humili prece celeriter. Petēti veniā
libenter indulge. Dimitte vt tibi dimittat. Ignoſce vt tibi ig-
noſcat. Et licet ille qui te leſerit non ſibi poſtulet dimitti: tu ex a
nimo dimitte. Aufer a corde tuo fraternā offenſionē. Nā odiū
a regno dei ſepat hoīes. Odiū nec paſſione nec martirio expiat

nec a ſanguine fuſo detergit. Quid zeli referā ignē. Inuidia aīe
tinea ē. ſenſum comedit. mētē afficit. ꝛ q̄ſi q̄dā peſtis depaſcit: ꝛ
oīa ꝟtutū germīa ꝯcremat. Occurrit tibi ꝯtra zelū charitas: ut
de alteri⁹ ꝑfectib⁹ nō tabeſcas. Pacē cū oīb⁹ retine. Ne ſis leuꝭ
in amicitia. ſꝫ retine tibi ſp̲ vinculū ꝯſtantie. Odiētes ad pacē
inuita. Diſcordātes ad ꝯcordiā reuoca. Propici⁹ eſto in affectu
affabil' in ſermone. Fuge lites. qꝛ pacē extiguūt. ꝛ faces odiorū
accēdūt. Ne leteris ſup̲ īimici ruinā ne forte ꝯuertat de⁹ ab eo
irā ſuā ī te. Qui em̄ gaudet de īimici caſu cito ledit̄ illū. Dele-
etet te dolere ſup̲ eū q̇ afflict⁹ ē. ꝛ ſic alienā miſeriā ſicut tuā luge.
In oīb⁹ opib⁹ tuis imitare bonos. ꝛ ꝯſidera ſcōꝝ exēpla. Nullū
vite ſue ſcādalizet īfamia: nec vllis lactet̄ opīonibus fama tua
Cōtemne laudē ppl'aris fauoris. Eſſe magis bon⁹ q̄ȝ videri ſtu-
de. Nec exq̇ras ſi q̇s te extollat aut ꝯtēnat. Nec fauor te ſedu-
cat nec vituperatio frāgat. Qui laudē nō appetit: nec ꝯtumeli-
am ſentit. Nec iō bonū te exiſtimes ſi bon⁹ p̄diceris. ſꝫ diſcerne
te tuo nō alieno iudicio. Nemo ſic ſcire p̄t q̇s ſis ſicut tu/ q̇ ꝯſci
us es tui. Obſcuriori veſte nō ſimules ſ͡ctitatē: ſed ꝑfeſſionē tu
am ꝛ h̄itu ꝛ īceſſu demōſtra. Sit ī greſſu tuo ſimplicitas. in mo
tu puritas. in geſtu grauitas ꝛ hūilitas. Animus em̄ in corpis
habitu apparet. ꝛ geſt⁹ corpis ſignū ē mētis. Inceſſus ḡ tu⁹ al-
teri⁹ oculos nō offendat. Nō p̄beas te ſpectaculū alijs: nec ob
trectādi locū. Vita malos. Fuge turbas hoīm. maxīe ei⁹ etatis
q̇ ad vicia ꝓni ſunt. Bonorū ſocietatē q̄re. qꝛ cū ſcō ſcūs eris ꝛc̄
Pernicioſum eſt his q̇ praue volūtatis ſunt/ ſociari: ꝛ meli⁹ ē
eoꝝ habere odiū q̄ȝ ꝯſortiū. Sicut multa bona hꝫ ꝯmunis vi-
ta ſcōꝝ ſic plima mala hꝫ affertq̄ȝ ſocietas maloꝝ. Qui em̄ teti/
gerit immūdū coinq̇nabit̄. Claude aures tuas ne audias ma-
lū. Fuge īpudicos ꝛ īhoneſtos ſermones. Van⁹ ſermo cito pol
luit mentē. ꝛ facile agit̄ qđ libenter adit̄. Nihil ex ore tuo qđ im
pedire poſſit ꝓcedat/ vl' qđ nō expedit aut qđ offendere poſſit
aures audientiū. Sermo van⁹/ ꝯſciētie vane iudex eſt. Ex ha/
bundātia em̄ cordis os loquit̄. Deijce ꝟbū qđ nō edificat audiē
tes. qꝛ nō erit ſine iudicio. Ante vniuſcuiuſq̄ȝ faciem ſua verba
ſtabunt ꝛ reddent ex eis rōem. Qui ocioſa ꝟba nō reprimit: ad
noxia cito trāſit. Qui minima ſpernit: in maximis facile prom

it. Minoꝛ culpa maioꝛē generat. Ea q̄ etiā loq̄ris grauitate ac doctrina digna ſint. ⁊ in nullo rep̄henſibilia. ſed cūctis audiēti-bus vtilia ⁊ iocūda. Fuge caſus lingue. ⁊ in loquēdo perit⁹ eſto Delibera q̇d dicas ⁊ pone cuſtodiā oꝛi tuo ⁊ ſignaculum labijs tuis. Tace vſqꝫ quo introgeris. Nō loquaris niſi introgatus ſintqꝫ v̄ba tua pauca. Multiloq̇a nō effugiūt culpā Et flumi⁹ ex undās cito colligit lutū: Flatuſqꝫ maris vltra modū p̄iculū pa rit Et ymbriū nimietas ſp̄ ruinā facit Breuē ſermonē ſapiētia facit. Et multū loqui ſtulticia eſt. Maneat igiẗ in v̄bo mēſura. in ſermone ſit ſtatera nec modū loquēdi trāſcas. Abſcīde a lin-gua viciū detrahēdi. nec de alieno malo coinq̇nes os tuū. Nō detrahas pccōꝝ ſed cōdole. ⁊ q̄d in alio detrahis in te poti⁹ p̄ti-meſce. Detractionis crimē grauis dānatio eſt ⁊ oēs h̄ viciū iu-ſte vituperāt ⁊ rep̄hendūt. Om̄ mos ē canū lacerare / ⁊ peſtife ro dente moꝛdere. Cū aliū moꝛdes tua pccā redargue. Si vis alij detrahere: ad tua pri⁹ pccā recurre. Nūqꝫ alicui detrahes ſi te bñ p̄ſpexeris. Detrahētes nō audias l Suſurrātib⁹ audituz nō p̄beas: qꝛ pari reatu detrahētes ⁊ audiētes teneñt. Quod ad te nō p̄tinet noli querere. aut q̇d' aliq̇s faciat vl' dicat. Nul-la curioſitas aīm tuū capiat. ne oblit⁹ moꝝ tuoꝝ alienos p̄q̇ras Omne quoqꝫ genus mēdacij ſummop̄e fuge nec caſu vel ſtu-dio loquaris falſum. nec q̄libet fallacia viciū alic⁹ defendas. Mē dacio fides p̄diẗ: erroꝛ induciẗ / v̄itas aboleẗ. Om̄e q̄d a v̄itate diſcoꝛdat pccm̄ ē. Si leges ſcl'i falſarios dānant. mēdaces pu-niūt. fallaces p̄imūt. quātomagis perimenẗ añ deū teſtē v̄boꝝ et opertū. Añ quē etiā de ocioſo v̄bo rōem vnuſq̇ſqꝫ reddet: Añ quē p̄ ocioſo v̄bo vl' ſermone penas vnuſhſqꝫ luet. Os eī q̄d mētiẗ occidet aīam ⁊ p̄det oēs q̇ loquunẗ mēdaciū. Eſto in ſermone verax. Nullū mētiendo fallas vl' i erroꝛē ducas Pro hibe etiā tibi iuramentū. Tolle vſum iurādi piurij ꝯſuetudinez facit. Sit ſermo tu⁹ ē eſt / nō non. Veritas iuramēto nō īdiget Fidel' ſermo ſacramēti retinet locū. Fac bonū q̄d ſpoſpondiſti nec ſis in v̄bis facil' ⁊ in op̄e difficilis. Q̄d nō potes facere non pollicearis. Multū eris deo ingrat⁹ / ſi nō reddideris q̄d voue-ris: Inter īfideles ꝯputauẗ q̇ q̄d vouerūt nō implent. Meli⁹ eſt em̄ nō vouere q̄ꝫ poſt votū p̄miſſa nō reddere In malis em̄ p-

promiſſis reſcinde fidē. In turpi voto muta decretū. Qđ icau
te vouiſti nō facias. impia eſt em̄ ꝓmiſſio q̄ ſcelere adimpletur
Verbum īiquū in corde tuo nō dicas. vł abſcōdi putes. Pan
detur em̄ in manifeſto qđ in occulto depromitur. Lapides qbꝰ
ꝯſcijs loq̇mur / nō celabūt: ⁊ ipi parietes qđ audierit nō celabūt
Sed ſi hoīes taceāt / iumēta loquētur. Ubi peccas / ibi deꝰ ē te
ſtis / videt em̄ occulta q̄ fecit abſcōdita. Quod itus agitur aut
latet ipē videt. Qđ itꝰ diſpoītur ipē ꝯgnoſcit. Qđ hō ignorat i
ſe ipē nouit ⁊ noſcit. Nemo pt̄ ſcipm effugere Et ſi te nō dāna t
publica fama ꝯdēnat ꝓpria ꝯſcia. Nulla em̄ pena grauior ē ꝯſci
entia praua. Uis nūq̄ ee ē triſtis: habe ꝯſciam ſecurā bone vite:
Bona vita ſp̄ gaudiū pſtat Mēs ꝟo rea ꝓprijs agitur ſtimulis
Si in iuſticia pſeueraueris triſticia nō occurret tibi. Nec pla/
ga nec mors te terrebit ſi bn̄ vixeris. In oī ope tuo dei auxilium
poſce ⁊ bona tua tātū dei grē aſſcribe / nō meritis tuis. Si ꝟtu
tes tuas augere vis / ꝓdere noli. Qđ maīfeſtādo potes amitte
re tacēdo cuſtodi. Uicia cordis tui reuela. Cogitationes tuas
illico maīfeſta. Pecc̄m em̄ cito ꝓditū curatur. Crimē aūt tacē
do ampliat̄ Si patet viciū fit ex magno puſillum: ſi latet fit ex
mīmo magnū. Malū āt caue potiꝰ q̄ӡ emēdare oportet. Meliꝰ ē
em̄ vt vites viciū q̄ӡ vt emēdes. ne forte cū ipm īcurreris reuo/
care poſſis. Uſus difficile vincit̄. Qđ inolcueris nō facile tolli
tur. Ancipitē diu delibera ſentētiā Aū opꝰ p̄meditare diu In
certis rebꝰ bn̄ agēdi tarditas remoueat̄ a te. Nā in boīs dilatio
nocet Etiā id qđ fieri expedit differre impedit. Abſit in bonis
remiſſa ſegnicies. Sepe ex ꝯſuetudine lōga natura fcā ē. Sӡ na
tura ꝯſuetudīe ſupat̄. Oīa cedūt vſui. ⁊ qđ cū difficultate cor/
poris p vſum voluptate pficies. Nihil ſapiētia meliꝰ vł dulciꝰ.
Nihil ſtulticia peiꝰ vł turpiꝰ. Ignorātia mater ē erroꝝ ⁊ vici/
orū nutrix. Indoctꝰ facile decipit̄. Prudēs ꝟo cito inſidias de
p̄hendit. Noxia nō vitant̄ niſi p ſapiētiā priꝰ ꝯgnoſcātur Et ē
ſummū bonū pſcire vł ſcire qđ caueas ⁊ ſumma miſeria neſcire
quo tēdas. Dilige igit̄ ſapiētiā ⁊ maīfeſtabit̄ tibi. Aſſiduꝰ eſto
illi ⁊ īſtruet te. Diſce qđ neſcis ne doctor iutil' videaris. Antea
eſto auditor q̄ӡ doctor. Diſcēdi ⁊ docēdi nō ꝯtēnas ſtudiū. Si
ſciam tuā aure ꝯcipis. ore diffundas alijs magis eam auges ti/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

vi. Sapientia dando largioꝛ fit ⁊ augmentatur Retinēdo par
tioꝛ ⁊ minoꝛatur. Verba tua precedant opera ⁊ que verbis do
ces exemplis oſtende. Non ſatis eſt laudare quod dicis niſi di
ctis facta coniunxeris. Sic inſtrue alios vt te cuſtodias. Sic
doce vt humilitatis grām non amittas ⁊ ꝟborum obſcuritate
non vtaris. ne ſimplicibus diſpliceas ⁊ prudentes offendas
Juxta ſenſum audiētis erit ſermo doctoꝛis. Varie volūtates
diuerſas diſciplīas deſiderāt: Vnuſquiſqꝫ ſcd̄m ꝓfeſſionem ſuaꝫ
docēdꝰ eſt. Inſpiciēda eſt ꝑſonaꝝ varietas. ⁊ apta cūctis ⁊ op-
ta paucis ſunt diſſerēda. In om̄i tꝑe patꝰ ſis ad inſtructionem.
Nulla hoꝛa pretereat in qua doctrine ſtudium non conferas.
Nec erubeſcas loqui quod noſti defendere. Quod deeſſe tibi ſci
entie ſentis quere ab alijs collatione em̄ operta clareſcunt cōfe-
rēdo difficilia apiunt. Nulla curioſitas ſit tibi ſcire latētia. Ca
ne indagare q̄ ſunt a ſenſibꝰ humaīs remota. Pretermitte ſecre
tum quod ſcripture auctoꝛitate nō didiciſti. Scire non cupi-
as qđ ſcire nō licꝫ. Curioſitas ꝓ̄ſumptuoſa ꝑiculū ē. In hereſiꝫ
em̄ ꝓuocat ⁊ fabulas ſacrilegas mentēqꝫ ꝓ̄cipitat. In diſputa
tione tolle ꝑtinacē vincēdi defenſionē. Cede cito veritati Nō
contradicas iuſticie. Non contendas euacuare quod rectum ē
Diſputare ſtude non ſuperare. Plus dilige auſcultare q̄ꝫ loq̄.
In principio audi: Loquere nouiſſimus Venerare vnumquē
qꝫ ꝓ ſuo merito. Potioꝛi gradui ꝯpetētem reuerētiā tribue ſe-
cūdum dignitatē redde vnicuiqꝫ honoꝛē. Senioꝛibꝰ exhibe obe
diētiā ⁊ obtempa ⁊ obſeq̄re eoꝝ volūtati in oībꝰ p̄ceptis bonis
Noli cuiqꝫ ꝑtāti in malū ꝯſentire etiā ſi pena ꝯpellat ſi tormen
ta occurrāt. Meliꝰ ē em̄ pati moꝛtē q̄ꝫ vitā ꝯplere ꝑnicioſam. et
dānari eterno iudicio. Non factoꝛes ſolū ſed etiā conſcij pecca-
ti tenent obnoxij. Facientem ⁊ obſequentē ſeu conſentiētē par
pena conſtringit. A ſubditis venerari magis q̄ꝫ timeri ſtude
Ex reuerētia amoꝛ ꝓcedit. ⁊ odiū timoꝛ affert. Ubi timoꝛ eſt
audacia ſequit ⁊ deſperatio. Qua ꝓpter dominij tēpera auſteri
tatē. Sūma bonitate ſubditos rege ⁊ in diſciplia ⁊ i modeſtia
modū ſerua. Nec nimiū nec modicū indulgeas ſed tene modū
in om̄i ope tuo. Etiā in bonis non decet te eē intemperatum
Bona etem̄ immoderato vſu noxia efficiunt. Proſpice ſemper

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

quid, vbi. quãdo qualiter. q̃diu facere debeas. In om̃i actõne
diſcretionẽ tene. Quia vt⁹ ſine diſcretione viciũ obtinet locum.
Prauum vſum lex ⁊ ratio vincat. Qđ tibi vis fieri fac alteri
et eſto alijs tal'/ q̃les optas circa te eẽ alios. Teſtimoĩo tuo nul
li noceas. Qđ nõ vis tibi fieri nõ facias alteri. Nullũ ↄtra vita
tatẽ defndeas. Cũ iudicas / cãm pſpice nõ pſonã. In oĩb⁹ vita/
tem cuſtodi. Nulla ãbitione vl' pcio mouearis. Munera ſp pua
ricant vitatẽ. Juſticiã p ſola eterna remuneratione diſtribue.
In iudicio nũq̃ ſine miſc̃dia ſedeas. Et noli eẽ iuſt⁹ pl⁹ q̃ iuſtuz
eſt. Om̃e eñ qđ nimis ẽ viciũ eſt. Judicij examẽ ſequatur pie
tas. Diſtrictionis cẽſurã tẽperet indulgẽtia. Ita clemẽs eſto ĩ
alienis delictis vt in tuis. nec quẽq̃ iudices. Dũ indulges alie/
no pccõ tibi miſereris. In qua mẽſura mẽſus fueris remetiet̃ ti
bi ⁊ adijciet̃. Oĩa primũ ingre ⁊ cũ iuſticia diffinias. Nullũ con
demnes añ iudiciũ. Nullũ iudices ſuſpitionis arbitrio. Nõ eñ
q̇ accuſat̃ ſed qui ↄuicit̃ re⁹ eſt. In ãbiguis dei iudicio ſerua ſen/
tẽtiã q̇ maĩfeſtabit abſcõdita cordiũ. Quãuis vera ſint nõ ſũt cre
denda niſi que certis iudicijs cõprobant̃. ⁊ iudiciario ordine pu
blicant̃. Impoſitas tibi curas humiliter exple. Et traditũ tibi
miniſteriũ deuote ſuſcipe. Eſto obediẽs diuĩe diſpẽſationi; ⁊ oĩa
nõ turbulẽto aĩo ſed trãquillo corde diſpone. Caue aũt hono/
res quos ſine culpa tenere nõ potes. In maiori gradu ſine du/
bio maior eſt pena. ⁊ iudiciũ duriſſimũ his q̇ pſunt fiet. Poten
tes eñ potẽter tormẽta patient̃. Cui ĩ pl⁹ ↄmittit̃ pl⁹ ad eo exi/
git̃. Honores ſcl'i h⁹ picula gerũt. ⁊ q̃to maiores fuerint tanto
grauior pena ſue ruina. Alta arbor a vẽto forti⁹ agitat̃. Et ex
celſes turres grauiori caſu pcumbũt, ⁊ altiſſimi mõtes crebris
fulmĩb⁹ feriunt̃. In potẽtẽ cito cadit ĩuidia. q̇ q̃uis in ſcl'i gloria
fulgeat. q̃uis purpura ⁊ auro reſplẽdeat ⁊ excubantiuz armis
ptegat̃ / ⁊ obſequẽtiũ cuncis ↄſtipet̃. ſp tñ in pena ẽ ⁊ anguſtiã.
Breuis eſt h⁹ mũdi felicitas. ⁊ gl'a caduca ⁊ fragil' tpalis poten
tia. Dic vbi ſunt reges. principes. impatores locupletes cet̃. po
tentes ſeculi. diuites mũdi: q̃ſi vmbra ⁊ fum⁹ trãſierũt. ⁊ q̃ſi ſo/
nia euanuerũt. Diuitie ⁊ opes ad piculũ ⁊ exiciũ multos traxe
runt. Sollicitudines rex tpaliũ mentẽ ↄturbãt ⁊ exagitant.
Sp mentis requiem habebis ſi mũdi curas a te abieceris. Et ſi te

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

a ſtrepi tu terrenaꝝ ſubſtātiaꝝ ſubtraxeris q̄ nūq̄ʒ ſine pccō acq̄
runt. Valde raꝝ eſt vt qui diuitias poſſidēt ad reqem tendāt
Qui in terrenoꝝ amore defigit in deo nullaten⁹ de.ectat. qm̄ ſe
culū ſil' ꝛ xp̄m nemo p̄t āplecti. Propter deū ḡ renūcia oib⁹. et
ꝓpter deū ab amore ſeculi te ſuſpēde: Nulla cura vl' ſollicitudo
reꝝ ab intentione dei te ſubtrahat. Abijce a te q̇cq̇d impedire
bonū ꝓpoſitū p̄t. Eſto mortu⁹ mundo / ꝛ mūd⁹ tibi / ꝛ ei⁹ gloriā
ſicut q̇ mortu⁹ eſt nō aſpicias. Cōtemne viuēs q̄ poſt morte̅ ha
bere nō potes. Que habes ad moderatione̅ habeto Suffraget
ꝟtus tua neceſſitate̅ pacienti ꝛ ad inopiā redacto Null⁹ a te tri
ſtis aut vacu⁹ abſcedat. Oibus ꝯmunia tribue. Ex oib⁹ nō eli-
gas cui miſerearis / ne forte p̄termittas eū q̄ meret accipe. In
cert⁹ es ꝑ quo magis placeas deo Elemoſinam p̄be ſine murmu
re. ꝛ maior ſit beniuolētia q̄ʒ qd̄ dat. Tale em̄ op⁹ tuū qual' fuit
mentio tua. Qui cū triſticia manū porrigit fructū remuneratō
nis amittit. Nihil ꝓdeſt tibi ſi quātū vnū reficis / aliū inde ina-
ue̅ facis. Cōdemnat miſeratio iſta nō ꝓpiciat. Quicq̇d agis ꝓp
ter futurā age mercede̅ / nō ꝑ laude huāna Si em̄ hic laus q̄rit
illic remuneratio amittit. In celo nō in terra merces iuſtis pro
mittit Inter cetera quoq̄ʒ monita mea ſcire dēs q̄ pct̄m q̄tuor
mōis ꝑpetrat in corde. ꝛ q̄tuor mōis ꝯſummat in oꝑe. In corde
nāq̄ʒ ſuggeſtione. delectatione ꝯſenſu. ꝛ defenſiōis audacia: Fit
em̄ ſuggeſtio ꝑ aduerſariū. Delectatio ꝑ carnes. Cōſenſio ꝑ ſpi
ritū. Defenſiōis audacia ꝑ elatione̅. Culpa em̄ q̄ terrere debu-
it extollit ꝛ deijciendo eleuat. ſʒ grauī⁹ eleuādo ſupplātat. Vn̄
et illā primi hōis rectitudine̅ dyabol⁹ his q̄tuor modis fregit
Nā ſerpēs ſuaſit. Eua delectata e̅. Adā ꝯſenſit. Et req̇ ſit⁹ ꝯfi-
teri culpā ꝑ audaciā noluit. Et ſicut ſerpēs tūc ſuaſerat ita nūc
occult⁹ hoſtis mala cordib⁹ hoīm latēter ſuggerit. Et ſicut eua
delectata e̅. ita carnalis ſenſus ad delcāmēta ſubſternit. Aſſen-
ſus. adā mulieri p̄poſit⁹ p̄buit. Et dū caro in delcātiones rapit /
a ſua rcitudine ſpūs infirmat⁹ inclinat. Req̇ ſit⁹ adam confiteri
noluit / q̄ꝛ ſpūs quo peccādo a ꝟitate diſiūgit eo in ruine ſue au
datia nequi⁹ indurat. Viſōe̅ q̄tuor mōis ꝯſummatur in opere.
Prius em̄ latēs culpa agitur. Poſtmodū ꝟo etiā an̄ oculos
hominum ſine confuſione reatus agitur De hinc in ꝯſuetudine̅

ducitur. Ad extremum quoqꝫ vel falſe rei ſeductionib⁹ vł obſti
natione miſere deſperationis obſtruit. Hos itaqꝫ peccādi mo-
dos qui vł latēter in corde fiunt. vł patēter in ope ꝑpetrantur.
manifeſtat nobis hiſtoria primi hoīs ¶ Sciendū quoqꝫ
q̄ illi mōi peccandi tres diſcēſus ſui ordīe facil⁹ ꝯſtringunt iſte
vero difficile. Un̄ ⁊ ⁊ redēptor noſter puellā ī domo iuuenem
extra portā lazaꝝ de ſepulchro ſuſcitauit. q̄rtū ꝟo ſuſcitare no-
luit ¶ Uitare etiā debes ſeptē ade originalia pctā. ſ. ſupbiā. q̇a
maluit in ſua q̄ꝫ in dei ptāte eē. Sacrilegiū q̄ꝛ in deo nō credidit
Homicidiū q̄ꝛ in peccādo ſeipm occidit. Fornicatōem ſpūalr q̄ꝛ
integritatē mētis corrūpit Furtū q̄ꝛ cibū ꝓhibitū attigit Aua
ritiā q̄ꝛ pl⁹ q̄ꝫ debuit appetiuit. Gulā q̄ꝛ fructū vetitū comedit
Et iō ꝓmeruit maledictā terrā. ⁊ de paꝛadiſo exiliuit. aduentū in
terrā vilē. filij corpis ad īferos deſcēſur⁹ ¶ Scire te volo
q̄ꝫ āguſta via ē in hoc mūdo viuere. nec de ei⁹ ꝯcupiſcētia aliq̇d
hrē. Aliena nō appetere. ꝓpria nō tenere. Laudes deſpicē. Pro
deo obprobria amare. Glām hui⁹ mūdi fugere. qm̄ fallax. ⁊ eiuſ
dē ianē pulchritudinē qm̄ deceptrix ⁊ iutil' ē. Deſpectū ſeq̇. Adu
lātes nō ſuſtinere. Deſpiciētes ſe honorare. Mala nocētium ex
corde dimittere. Et ſoli deo oīa bona hec aſſcribere. ¶ Ecce ac
cepiſti monita data ē tibi viuēdi norma. Nulla te iā ignorātia
a pccō excuſat. Nō es iā vite neſci⁹. Nō debes eē deīceps īpru-
dēs ⁊ ignar⁹. Legē quā debeas ſeq̇ diſpoſui. ⁊ qual' debeas eſſe
ſcripſi. Cognitionē habeas mādatoꝝ ⁊ rcē viuēdi Uide ne vl
tra offendas. Uide ne bonū qđ noſti deſpicias. Uide ne qđ le
gēdo ꝯſpicis. viuēdo ꝯtemnas. Bonū ſcientie acceptū retine
Imple ope. qđ didiciſti exhortatione.

¶ Expliciūt ſynonima yſidori de hoīe ⁊ rōne cū Colloq̇o pec
catoris ⁊ crucifixi. Impreſſa Dauantrie p me Richardū paff-
roed. In platea epiſcopi Anno m̄ M CCCC. nonageſimo
primo. xviij. Nouēbr. s.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 62